

عوامل ساختاری کنش اجتماعی؛ بررسی مکانیزم تأثیر جامعه بر فرد در نظریه نقش

کاظم سام دلیری

(تاریخ دریافت ۸۹/۱۰/۲۵، تاریخ پذیرش ۹۰/۶/۱۵)

چکیده

این مقاله با اتکا به نظریه‌های نقش، دلایل و مکانیزم تأثیر جامعه را بر فرد بررسی می‌کند. بر اساس این نظریه‌ها، افراد با اشغال موقعیت‌های گوناگون، با انتظارهای مشخصی روبرو می‌شوند. فرد در برابر انتظارهای موجود دو راه مشخص پیش رو دارد: ۱. پذیرش، ۲. عدم پذیرش و درنتیجه تنیه و طرد. افراد برای فرار از تنیه و طرد اغلب راه اول را می‌پذیرند که به معنای گردن نهادن به خواسته‌های جمع است. اما حاکمیت جامعه از راه موقعیت‌ها بر افراد فقط منحصر به مورد اول نیست؛ بلکه جامعه از راه در اختیار گذاشتن فرصت‌های ساختاری (حقوق و امتیازات و امکانات و شرایط نقشی) که برای هریک از موقعیت‌ها متفاوت است، بر آعمال افراد و کیفیت آن سلطه می‌یابد و باعث شکل‌گیری آن در مسیرهای مشخص می‌شود. تضادهای نقشی و نوع و کیفیت روابط افراد در مجموعه‌های موقعیتی نیز همین پیامد را به همراه دارد.

واژه‌های کلیدی: نقش، موقعیت، انتظارها، فرصت‌های ساختاری، اقتضاها و هنجاری.

مقدمه

برای رهایی از معضل تقابل فرد و جامعه (این مشکل به مسئله حل ناشده و قدیمی رابطه فرد و جامعه و اولویت هر کدام بر دیگری اشاره دارد) و چگونگی انتظام جامعه- با وجود افرادی با انگیزه‌ها، نیازها و اهداف گوناگون- نویسنده‌گان مفاهیم موقعیت و نقش را مطرح کردند و پژوهانندند. این مفاهیم از یکسو مشکل پیوند فرد را با جامعه حل کرد و از سوی دیگر گشاینده مشکل چرایی نظم اجتماعی بود. هرچند این مفاهیم و نظریه‌های حامل آن برخی مشکلات قدیمی بشر را در فهم پدیده‌هایی چون چرایی شکل‌گیری جامعه و نظم اجتماعی حل کرد، از سوی دیگر موجب بروز معضل نظر افراطی حاکمیت جامعه بر فرد و عدم کنشگری فرد در برابر جمع شد؛ به گونه‌ای که دلایل کنش اجتماعی فرد و عمل هماهنگ با انتظارهای اجتماعی، موقعیت اشغال شده و نقش‌های محول و محقق دانسته شد. نتیجه چنین نگاهی به جامعه و فرد، ب اختیار دانستن فرد در برابر جمع و ناتوانی در تبیین تغییرات اجتماعی است که خود، یکی از مهم‌ترین واقعیت‌های اجتماعی به شمار می‌رود.

این مقاله می‌کوشد با ژرف‌نگری در مفاهیم بر جسته نظریه‌های معروف به موقعیت و نقش، عوامل علی‌مورد نظر این نظریه‌ها را که به عقیده آن‌ها بر اعمال و افکار و حتی شخصیت افراد مؤثر است، نشان دهد. با این مقدمه و با مینا قرار دادن این سؤال: «عوامل ساختاری حاکم بر افراد در نظریه‌های نقش چه هستند و چگونه عمل می‌کنند؟»، بحث مقاله پی‌گرفته می‌شود. اما پیش از ورود به بحث، لازم است به انواع نظریه‌های نقش نظری کوتاه بی‌فکنیم و نسبت آن‌ها را با این مقاله روشن کنیم.

انواع نظریه نقش

نظریه‌های معروف به نقش، طیفی از نظریه‌ها را با جهت‌گیرهای تحلیلی متفاوت به کنشگری فرد شامل می‌شود؛ در حالی که نظریه‌های اولیه این حوزه، فرد را تحت حاکمیت ساختارها می‌دانست. اما در واکنش به آن، نظریه‌های جدیدی ارائه شد که بر کنشگری افراد در برابر ساختارها تأکید فراوانی داشت. با ملاک‌های گوناگون، دسته‌بندی‌های مختلفی از این نظریه‌ها انجام گرفته است (کوزر، ۱۳۷۸؛ Turner, 2002؛ Biddle, 1986).

یا عدم اختیار فرد در موقعیت‌ها، می‌توان این نظریه‌ها را به سه دسته ساختاری، کنش مقابله‌ی و روان‌شناختی تقسیم کرد.

در نظریه‌های ساختاری نقش، همچون نظریه‌های لیتون (1936)، پارسونز (1951) و دارندورف (1377) تأکید نویسنده‌گان بر موقعیت‌ها و جایگاه‌های افراد در اجتماع و انتظارات و هنگارهای مربوط به آن موقعیت‌هاست. در این دسته از نظریه‌ها، نویسنده‌گان بر این باورند که نظام اجتماعی از مجموعه‌ای از موقعیت‌ها شکل گرفته است که نسبت به افرادی که آن‌ها را اشغال می‌کنند جنبه عینی و جبری دارد. جامعه برای هریک از این موقعیت‌ها انتظاراتی در نظر گرفته است که نقش افراد را شکل می‌دهد و اشغال کننده‌گان موقعیت‌ها چاره‌ای جز عمل به آن‌ها ندارند (بودن، ۱۳۸۳: ۶۷). پس جامعه از راه موقعیت‌ها و نقش‌ها انتظاراتی خود را بر افراد تحمیل می‌کند.

در مقابل نظریه‌های ساختاری نقش، نظریه‌های روان‌شناختی قرار دارد. این نظریه‌ها بر جنبه ادراکی نقش تأکید می‌کند (لوین سن، ۱۳۷۸: ۲۷۰؛ Biddle, 1963). در نظریه‌های روان‌شناختی، نقش‌ها از تفسیر فرد و فهم و ادراک آنان درباره انتظاراتی اجتماعی و نقشی شکل گرفته است. پس رفتار مبتنی بر انتظارات افراد از انتظاراتی موجود و تفسیر آن‌ها وابسته است.

در میان این دو دسته نظریه، نظریه‌های کنش مقابله‌ی نقش قرار می‌گیرد. نویسنده‌گان معتقد به این نظریه‌ها اظهار می‌کنند نقش‌ها در کنش مقابله اجتماعی شکل می‌گیرند. افراد طی کنش مقابله، انتظارات را از یکدیگر شکل می‌دهند و بر اساس آن‌ها رفتار می‌کنند. به عقیده آنان، نقش‌ها الگویی از رفتار هستند که در کنش مقابله پویا در متن اجتماعی ظاهر می‌شوند (Carson, 2006). این گونه است که پایگاه‌ها و موقعیت‌ها که الگوهای رفتاری را برای افراد تعیین می‌کنند، در متن کنش مقابله تولید می‌شوند.

در این بحث، نظریه‌های ساختاری نقش مبنای بررسی قرار خواهد گرفت؛ چرا که این نظریه‌ها نگاهی حداقلی به آزادی افراد در برابر ساختارها دارند. کنشگری حداقلی فرد در برابر ساختارها یا نتیجه مستقیم قضایای این نظریه‌هاست، یا نتیجه منطقی مباحث آن‌ها. تفکیک این دو، به فهم مباحث موردنظر بسیار کمک خواهد کرد.

زندگی در دنیای موزائیکی؛ تعریف موقعیت

به اعتقاد اندیشمندان نظریه‌های نقش، دنیای اجتماعی فارغ از افراد حاضر در آن، از شبکه‌ای از «موقعیت^۱»‌های بهم پیوسته و درهم بافته تشکیل شده است. موقعیت اجتماعی در معنای ذهنی این نویسنده‌ها، «مکان اجتماعی» [۱] یا «جایگاه اجتماعی» در نظام اجتماعی است (لوپز و اسکات، ۱۳۸۵: ۴۹؛ لوین سن، ۱۳۷۸).

موقعیت اجتماعی چارچوبی است که نظام اجتماعی به وسیله آن محدوده و کیفیت افکار و رفتارها را شکل می‌دهد. بهمین سبب، موقعیت اجتماعی برخلاف افرادی که به آن وارد یا از آن خارج می‌شوند، دائمی و ایستا دانسته شده است. دائمی بودن موقعیت اجتماعی نسبت به افراد حاضر در آن، به موقعیت اجتماعی ویژگی علی می‌بخشد. ویژگی علی موقعیت اجتماعی موجب تعیین شکل، نوع و محدوده افکار و اعمال است (ترنر، ۱۳۷۰: ۲۳۵)؛ به این معنا اشغال موقعیت اجتماعی موجب شکل‌گیری بسیاری از افکار و اعمال افراد است. افراد پس از قرارگرفتن در موقعیت‌های اجتماعی مشخص، ملزم به برگزیدن نوع خاصی از فکر می‌شوند و طبق آن رفتار خواهند کرد. بهمین سبب، بسیاری بر این باورند که مفهوم موقعیت و نقش از قدرت پیش‌بینی کنندگی بسیار بالایی برخوردار است (پالمر، ۱۳۸۰: ۴۹؛ Amankwa, 2005; Jacson, 1963: 12 در پی آن نقش‌های او را شناخت، می‌توان پیش‌بینی کرد که در آینده او چگونه خواهد اندیشید یا رفتار خواهد کرد.

فرد در نظام اجتماعی موقعیت‌های گوناگونی اشغال می‌کند و متناسب با آن‌ها، فرصت یک‌سلسله روابط را با سایر افراد در موقعیت‌های دیگر می‌یابد (دوورژ، ۱۳۶۹: ۱۲۲). قرارگرفتن فرد در موقعیتی با سلسله روابط و انتظارهای مشخص، انواع مشخصی از رفتار را بر او تحمیل می‌کند. بهمین دلیل، زندگی اجتماعی درون موقعیت‌ها و زمینه‌ها در جریان است (گیدنز، ۱۳۸۲: ۱۲۰). از دارنده موقعیت اجتماعی خاص، انتظار اجرای نوع خاصی از رفتار

1. Positions

می‌رود. این انتظارها نسبت به دارندگان موقعیت‌های دیگر نظام اجتماعی متفاوت است (شارون، ۱۳۸۴: ۱۴۶).

موقعیت‌ها را می‌توان به دو دسته کلی تقسیم کرد: محول و محقق. موقعیت‌های محول آن‌هایی هستند که جامعه به افراد می‌دهد و افراد در پذیرش یا رد آن‌ها اختیاری از خود ندارند. موقعیت محقق آن دسته از موقعیت‌هایی است که با تلاش، خواست و اختیار فرد به دست می‌آید. دو موقعیت «فرزنده» و «دانشجویی» را در نظر بگیرید: فرد با زاده شدن در موقعیت فرزندی قرار می‌گیرد که در پذیرش یا رد آن هیچ اختیاری ندارد؛ اما با تلاش و کوشش خود می‌تواند به موقعیت دانشجویی دست یابد.

روابط اجتماعی درون موقعیت‌ها

هر موقعیتی در ساختار اجتماعی، شبکه‌ای از روابط را با موقعیت‌های دیگر برقرار می‌کند. این روابط می‌تواند به شکل طولی و سلسله‌مراتبی با موقعیت‌های بالا یا پایین و یا با موقعیت‌های هم‌جوار و هم‌عرض در درون نهادها باشد. اما آنچه اهمیت دارد این است که هر موقعیتی با مجموعه‌ای از موقعیت‌ها در ارتباط است. از ارتباط موقعیت‌ها با هم «مجموعه موقعیتی» [۲] شکل می‌گیرد.

در نظام اجتماعی، به هر موقعیت وظیفه‌ای محول می‌شود و چگونگی رابطه آن با سایر موقعیت‌های مجموعه موقعیتی تعیین می‌شود. از سوی دیگر، از اشغال‌کننده موقعیت انتظارهای^۱ مشخصی وجود دارد. این چنین است که مجموعه موقعیتی با مجموعه نقشی^۲ (یعنی مجموعه‌ای از انتظارهای نقشی^۳ یا هنجارها^۴ و قواعد^۵) همراه می‌شود. فرد با اشغال هر موقعیت، وارد شبکه روابطی با موقعیت‌ها و نقش‌ها می‌شود و همین ورود به شبکه موقعیت‌ها، عامل تعیین‌کننده رفتار او است.

دانشجوی فرضی اشاره شده در بالا را در نظر بگیرید. او پس از قرار گرفتن در این موقعیت، با موقعیت‌های دیگر ارتباط برقرار می‌کند. این موقعیت‌ها را می‌توان به سه دسته تقسیم کرد:

-
1. Expectations
 2. Role Set
 3. Role Expectations
 4. Norms
 5. Rules

دانشجویان دیگر، استادان و کادر آموزشی و اداری دانشگاه. با قرار گرفتن فرد در موقعیت دانشجویی، انتظارها از او، وظایف و تکالیف و چگونگی ارتباطش با سایر موقعیت‌ها در مجموعه موقعیتی او نیز مشخص می‌شود.

نظام نهادی محصول ترکیب موقعیت‌ها

مجموعه‌ای از موقعیت‌ها و نقش‌های دارای کارکرد^۱ و وظایف^۲ مشابه برای نظام اجتماعی که تلاش دارند نیازهای مشخصی از آن را تأمین کنند، نهاد^۳ را تشکیل می‌دهند (میلز و گرث، ۱۳۸۰: ۴۵؛ اسکات؛ دوورزه، ۱۳۶۹: ۱۲۲؛ اسکیدمور، ۱۳۸۵: ۱۶۸). با کنار هم قرار گرفتن نهادهایی با وظایف و کارکردهای مکمل، «نظام نهادی^۴» شکل می‌گیرد. به عقیده میلز و گرث، نظام نهادی مجموعه‌ای از نهادهای درون ساختار اجتماعی است که دارای نتایج و اهداف همسان است (۱۳۸۰: ۶۱-۶۲). این نظام‌های نهادی را می‌توان به نظام سیاسی- نظامی، اقتصادی، خویشاوندی و دینی- فرهنگی تقسیم کرد. هریک از این نظام‌ها وظایف و کارکردهای مشخص و متفاوتی بر عهده دارند و در صدد دست‌یابی به اهداف تعیین شده در راستای تأمین نیازهای نظام اجتماعی هستند.

افراد به اقتضای اشغال هریک از موقعیت‌های اجتماعی می‌توانند وارد یکی از نهادهای جامعه و نظام‌های نهادی آن شوند. بدیهی است که به دلیل تفاوت در کارکردها و وظایف نهادها و نظام‌های نهادی مختلف، وظایف افراد در هریک از آن‌ها متفاوت خواهد بود. تفاوت در وظایف، تفاوت در «انتظارهای نقشی» را در بی خواهد داشت. انتظارهای نقشی در تعریفی ابتدایی، چگونگی انجام وظایف درون موقعیت‌هاست. پس، تفاوت در کارکردها و وظایف و انتظارهای نقشی در هر نهاد، نسبت به نهاد دیگر، موجب تفاوت در عملکردهای اشغال‌کنندگان هریک از موقعیت‌ها می‌شود.

دانشجوی موردنظر با قرار گرفتن در موقعیت جدید وارد نظام نهادی جدیدی (نظام نهادی فرهنگی) با کارکردها، وظایف و انتظارهای نقشی جدید و گاه متفاوت با قبل می‌شود. این

1. Function

2. Duties

3. Institution

4. Institutional System

تغییر موقعیتی و در پی آن تغییر در وظایف و انتظارهای نقشی، تحولاتی را در افکار و اعمال او به وجود می‌آورد؛ به گونه‌ای که فرد موردنظر دیگر با هویتی جدید (دانشجو) شناخته خواهد شد.

نقش اجتماعی^۱ الگوی کنش

برای هر موقعیتی مجموعه‌ای از انتظارها وجود دارد که الگوی رفتار افراد را شکل می‌دهد. مجموعه این انتظارها تعین‌کننده ارزش‌ها و هنجارها، اخلاقیات، نوع پوشش و سبک رفتار افراد است. دارندورف (۱۳۷۷: ۹۶) نقش را رفتارهایی می‌داند که بر اساس الگوی از پیش‌شکل گرفته انجام می‌گیرد. از نظر پارسونز (۱۹۵۱)، شیوه‌هایی خاص از عمل و الگوهای مشخصی از رفتار هست که نقش نامیده می‌شود. فرد با قرارگرفتن در هر موقعیت، ناگزیر از رفتار کردن بر اساس الگوهای مشخص شده برای آن و پیروی از انتظارهای است. با پیروی از انتظارها و رفتار بر اساس الگوها، اشغال‌کننده موقعیت در مسیر مسئولیت‌ها^۲ تعیین شده عمل می‌کند. اما عمل به مسئولیت‌ها و پاسخ‌گویی به انتظارها، قواعد و الزام‌هایی را برای افراد ایجاد می‌کند؛ یعنی فرد برای انجام وظایف، ناگزیر از نوع خاصی از رفتار و در نظر گرفتن الزام‌هاست. به این معنا که موقعیت از طریق انتظارها نه تنها برای فرد تعیین می‌کند که «چه» کارهایی باید انجام دهد؛ بلکه «چگونگی» انجام آن کارها را هم مشخص می‌کند (لوپز، ۱۳۸۵: ۵۴). [۴]

وظيفة^۳ اجتماعی

یکی از ویژگی‌های هر موقعیت، «کارکرد» آن برای نظام اجتماعی است (مرتن به نقل از Bodreau, 2005). برای هر موقعیت، کارکردی در نظر گرفته شده است که برای رفع نیازهای نهاد، نظام نهادی و در نهایت نظام اجتماعی ضرورت دارد. از دارنده هر موقعیت انتظار می‌رود پس از اشغال آن، با انجام وظایفی مشخص در جهت تحقق این کارکردها رفتار کند. از سوی دیگر، در هر موقعیت، چگونگی رفتار اشغال‌کننده در برابر دارنگان موقعیت‌های مرتبط تعیین

1. Social Role
2. Responsibilities
3. Duty

شده است. همین رفتارهای مورد انتظار «وظایف» اشغال‌کنندگان موقعیت‌ها را روشن می‌کند. هر فردی در هر موقعیتی «وظیفه» دارد در جهت کارکردهای آن رفتار کند. این‌گونه است که نیازهای «نهاد» تأمین می‌شود. از سوی دیگر، او در قبال موقعیت‌های مرتبط در مجموعه موقعیتی و اشغال‌کنندگان آن‌ها نیز وظایفی دارد.

وظایف و کارکردهای موقعیت که انتظارهای اجتماعی آن‌ها را تعیین کرده است، در شکل هنجارها و قواعد و الزام‌ها برای چگونگی رفتار ظاهر می‌شود (Herman et al., 2003). به این ترتیب، در کنار و مرتبط با مفهوم نقش که مجموعه‌ای از انتظارها در مورد رفتار دارندگان موقعیت اجتماعی مشخص است (دارندورف، ۱۳۷۷: ۵۵)، مفاهیمی دیگر همچون الگو، الزام، هنجار (اقتضاهاهی هنجاری^۱ یا تقاضاهای ساختاری^۲) سربرمی‌آورد. همان‌گونه که پیداست، مفهوم اساسی و محوری در مبحث نقش، «انتظار» است. انتظارهای در کنار فشارها و شرایط مساعد ساختاری دیگر، رفتارهای افراد را شکل می‌دهد (ترنر، ۱۳۷۳: ۲۱۹) و مشخص می‌کند فرد «چه» کارهایی را «چگونه» انجام دهد.

انتظارهای نقشی از چند منبع صادر می‌شود: اول اینکه این انتظارها، انتظار از سوی کل جامعه است [۵]؛ به این معنا که تعیین‌کننده آن جامعه کلی است و انتظارها به شکل «متن نمایش‌نامه» یا یک واقعیت اجتماعی [۶] بر رفتار دارندۀ یک موقعیت مشخص حکومت می‌کند و به آن جهت می‌دهد (ترنر، ۱۳۷۳: ۳۱۸؛ Hawila). جامعه برای هریک از موقعیت‌ها، رفتارهای خاصی را تعیین می‌کند و از دارندۀ آن موقعیت توقع دارد متناسب با آن انتظارها رفتار کند [۷]. اشغال‌کننده موقعیت هم ناگزیر از اجرای آن انتظارهایست؛ زیرا در صورت سرپیچی با واکنش جامعه روبه‌رو می‌شود. نوع دوم انتظارها، مربوط به گروه‌های مرجع فرد است (دارندورف، ۱۳۷۷؛ ترنر، ۱۳۷۳: ۲۲۸). گروه‌های مرجع نقطه ارجاع فرد برای شکل‌دادن به نگرش‌ها، ارزش‌بایی‌ها و رفتار است (Merton, 1972). این گروه‌ها برای فرد اهمیت دارد و فرد آرزو می‌کند به آن‌ها پیوندد (کلاینبرگ، ۱۳۷۲: ۵۲۹) و در تلاش است تا با عمل به خواسته‌های آنان رضایتشان را جلب و خود را به آنان همانند کند. گروه‌های مرجع

1. Contingent

2. Structural Demands

در موقعیت‌های مشخص انتظاری از فرد دارند که فرد ملزم به اجرای آن‌هاست یا خود را ملزم به اجرای آن‌ها می‌داند. سومین نوع انتظارها، انتظار افراد در سایر موقعیت‌های مجموعه موقعیتی است (Parsons، 1963) به نقل از (Jackson، ۱۳۷۳: [۸]) افراد در سایر موقعیت‌های مجموعه موقعیتی یا به عنوان «بازیگران» (ترنر، ۱۳۷۳) با فرد موردنظر در کنش متقابل‌اند و یا به عنوان «تماشاگران» تماشاچی کنش بازیگر نقش هستند. این افراد از شخص انتظارهایی دارند که او ناگزیر از اجرای آن‌هاست.

هریک از این سه گروه از هر موقعیت و دارنده آن انتظارهایی دارند و اشغال‌کننده موقعیت موردنظر به‌دلیل فشارهای بیرونی یا درونی ملزم به اجرای انتظارهای آنان است. این انتظارها ممکن است همگرا و در یک جهت واحد یا در جهت‌های مختلف و متضاد باشد. هرگاه انتظارهای نقش مورد پذیرش جمع قرار گیرد و ضمانت اجرا و الگو پیدا کند، به هنجار تبدیل می‌شود (Parsons، 1949). هنجارها در شکل قانون، رسم، عرف، میثاق و پیمان، سنت و... ظاهر می‌شوند و ضمن تعیین الگوهای رفتار، به تحقق انتظارها یاری می‌رسانند. هنجارها معیارهای مورد قبول برای رفتار فرد یا گروه را تعیین می‌کنند. آن‌ها با تعیین بایدها و نبایدها، ضمن الزام افراد به انجام نوع خاصی از رفتار، چگونگی انجام رفتارها (یا الگوهای رفتاری) را نیز برای هر موقعیت مشخص می‌کنند. این گونه است که افراد هم محدوده رفتارهای مجاز را می‌شناسند و هم می‌دانند که برای تحقق اهداف جمعی یا فردی چگونه رفتار کنند. آن‌ها با ارائه معیارهای رفتاری قبل قبول به افراد، می‌فهمانند که در شرایط مشخص و معین چه باید (یا نباید) انجام دهنند. همچنین روشن می‌کنند که در موقعیتی که قرار دارند، چه انتظارهایی از آنان می‌رود (رابینز، ۱۳۸۵: ۴۷۳).

سر باز زدن از هنجارها دشوار است؛ چرا که واکنش گروه‌های مرجع، افراد درون موقعیت‌های مجموعه موقعیتی مرتبط و یا واکنش افراد در موقعیت‌های خارج از مجموعه موقعیتی را به همراه دارد. این‌چنین است که مفهومی دیگر مطرح می‌شود که به ضمانت اجرا معروف است. ضمانت اجرا ابزاری تنبیه‌یا تشويقی در دست گروه‌های هنجار، و وسیله فشار برای اجرای نقش‌هاست. تعیین‌کنندگان انتظارهای نقشی از راه ضمانت‌های اجرا مطمئن

می‌شوند که اشغال‌کنندگان نقش‌ها به وظایف خود عمل کرده‌اند یا خیر و آیا به انتظارها پاسخ می‌گویند؟

تضاد نقشی^۱

همان‌گونه که توضیح داده شد، برای هر موقعیتی درباره وظایف افراد اشغال‌کننده موقعیت‌ها در قبال نهادی که در آن قرار دارند و یا سایر موقعیت‌های مرتبط، انتظارهایی وجود دارد. از فرد انتظار می‌رود به شیوه‌ای خاص رفتار کند تا به این وظایف پاسخ گوید. پس موقعیت‌ها از طریق انتظارها، هم برای افراد تعیین می‌کنند که «چه» وظایفی باید انجام دهند و هم اینکه آن‌ها را «چگونه» انجام دهند. از سوی دیگر، تناقض‌های موجود در انتظارهای گوناگون از افراد موجب رفتارهای متفاوت آنان می‌شود. گفته شد که انتظارهای موجود برای هر موقعیت می‌تواند از چند منبع صادر شود: جامعه، گروه‌های مرجع و افراد درون مجموعه موقعیتی [۹]. اگر انتظارهای نقشی صادرشده از سوی این مراکز گوناگون و متضاد باشد، فرد در میان چند انتظار متضاد سرگردان می‌شود و رفتاری که بر اساس یکی از انتظارها درپیش گرفته است برخلاف انتظارهای دیگر خواهد بود. بنابراین، از فرد رفتارهایی سرمی‌زنده که از یکسو همنوا و از سوی دیگر ناهم‌نوا فرض می‌شود. پس موقعیت و نقش با قراردادن افراد در چهارراه‌های انتظارهای متفاوت، موجب ایجاد رفتارهایی مشخص در آن‌ها می‌شوند.

انتظارهای متفاوت و متضاد از فرد، به یک موقعیت واحد مربوط می‌شود؛ اما افراد در زندگی اجتماعی در چندین موقعیت متفاوت قرار می‌گیرند. قرارگرفتن فرد در موقعیت‌های متفاوت- درون یک نهاد یا در میان آن‌ها و یا در نظام نهادی متفاوت- او را با انتظارهای گوناگون و گاه متضادی روبرو می‌کند [۱۰]؛ چرا که انتظارها از فرد به‌اعتراضی موقعیت‌های متفاوت، متفاوت خواهد بود. پیشتر گفتم که فرد با اشغال هر موقعیت با مجموعه‌ای از موقعیت‌ها و نقش‌ها ارتباط پیدا می‌کند. هریک از این مجموعه‌های موقعیتی می‌تواند دارای یک گروه مرجع یا مجموعه موقعیتی متفاوت باشد. پس اشغال چند موقعیت در چند نهاد یا

1. Role Conflict

نظام نهادی متفاوت به دو دلیل موجب ایجاد رفتارهایی ناهمنوا در افراد می‌شود: یکی به‌دلیل وظایف و نقش‌های متفاوت و دوم، انتظارهای متفاوت از سوی گروههای مرجع و افراد در مجموعه‌های موقعیتی متفاوت. در این وضعیت، فرد یا ناگزیر از رها کردن برشی انتظارها و پاسخ‌گویی به بعضی دیگر است، یا انجام دادن هم‌زمان آن‌ها، یا وانهادن همه آن‌ها که در هر صورت، پاسخ‌گویی یا عدم پاسخ‌گویی او تناقض رفتاری یا سرپیچی از انتظارها را درپی خواهد داشت. این به آن معنا است که موقعیت‌های متفاوت با رو در رو کردن فرد با انتظارهای گوناگون او را به تناقض رفتاری می‌کشاند.

درباره انتظارهای نقشی هم می‌توان منتظر تضاد بود؛ به این معنا که در میان بخش‌های مختلف جامعه و گروه‌های درون آن، درباره چگونگی انجام وظایف فرد اختلاف‌نظر باشد. می‌توان فرض کرد که گروه‌های مختلف جامعه هنجرهای متفاوتی درباره یک موقعیت داشته باشند؛ به همین سبب برای چگونگی انجام وظیفه برای نقشی واحد، قواعد گوناگونی وضع کنند. در این نیز فرد در موقعیت خود و ایفای نقش‌ها با دوگانگی و تناقض رو به رو است. دانشجوی فرضی مورد نظر را تصور کنید. او پس از حضور در موقعیت جدید با انتظارهای تازه‌ای رو به رو می‌شود. انتظارهای جامعه از او بسته به شرایط جدید، با موقعیت و نقش گذشته (یعنی دانش‌آموزی) متفاوت است. انتظارهای جامعه از این فرد درباره نوع پوشش، آرایش، گفتار، نوع و کیفیت ارتباطات و مانند آن‌ها و حتی چگونگی نگاه به امور و مفاهیم سیاسی، فرهنگی، دینی و غیره متفاوت است و مناسب با موقعیت جدید می‌شود. فرد نیز باید مطابق با انتظارهای جدید عمل کند؛ زیرا سر باز زدن از انتظارها پیامدهای ناخوشایندی برایش خواهد داشت. برای مثال، زیاد شنیده‌ایم که گفته‌اند فلاں کار، لباس، آرایش، گفتار و... برازنده دانشجو نیست. همین سخن نه تنها انتظارها را از موقعیت دانشجویی نشان می‌دهد، بلکه خود مکانیزمی بازدارنده در برابر انحراف از انتظارهای است؛ یعنی نوعی اعتراض به رفتار و انتقاد از آن است و ضمانت اجرا برای انتظارها را نشان می‌دهد (ضمانت اجرا بسته به نوع انحراف از اخراج تا طرد یا فراتر از آن حذف فیزیکی در نوسان است). این گونه است که در موقعیت جدید هم

انتظارها برای فرد است (چه رفتارهایی انجام دهد) و هم چگونگی تحقق انتظارها تعیین می‌شود (کیفیت رفتار) و هم فرد ملزم به رعایت می‌شود.

هرچند بسیاری از انتظارها و چگونگی تحقق آنها برای دانشجوی فرضی مشخص است، به دلیل تفاوت در منابع تعیین انتظارها و هنجرها می‌توان ناهمخوانی و تضادهایی را در آنها مشاهده کرد. برای این دانشجو خانواده، استادان، کادر اداری و آموزشی و دانشجویان دیگر منبع تعیین انتظارها هستند. برای مثال، خانواده از فرد می‌خواهد با تلاش و گرفتن نمره‌های خوب وظایف دانشجوی خود را به خوبی انجام دهد. استادان انتظار دارند دانشجویان با فراگیری دروس و انجام تکالیف، زحمات آنان را قدر بدانند و به هدر ندهند. کادر اداری دانشگاه نیز خواستار پیروی دانشجو از مقررات دانشگاه است. اما در امتحانات پایان ترم پس از تلاش‌های فراوان برای یادگیری دروس، برای گرفتن نمره‌های خوب (پاسخ‌گویی به انتظارهای خانواده و استادان) یک یا تعدادی از دانشجویان (افراد مجموعهٔ موقعیتی) خواستار دریافت پاسخ سوالات از استاد هستند (تقلب). بنابراین فرد در چندراههٔ انتظارهای متفاوت قرار می‌گیرد و بسته به قدرت ضمانت اجرای صاحبان هریک از انتظارها، به آنها جواب می‌دهد. بنابراین، در این مثال ویژه، رفتار دانشجو تابع انتظارهای متفاوت و ضمانت‌های اجرای آن‌هاست.

فرصت‌های ساختاری^۱، پیامد اشغال موقعیت و پذیرش نقش برای موقعیت فقط وظیفه و تکلیف تعیین نشده است؛ در کنار آن‌ها، حقوق و امتیازات (Linton, 1936: 114; Parsons, 1945: 54) و امکانات و شرایط-برای انجام وظایف- نیز در نظر گرفته شده است [۱۱]. فرد با قرارگرفتن در هر موقعیت، هم موظف است وظایف تعیین شده برای آن موقعیت را انجام دهد و هم می‌تواند از امتیازات آن موقعیت سود ببرد. از سوی دیگر، او از این اختیار برخوردار است تا از امکانات آن برای انجام وظایف و یا بهره شخصی استفاده کند. بنابراین فرصت‌های ساختاری، فرصت‌هایی است که ساختارهای

1. Structural Opportunities

اجتماعی را در اختیار افراد قرار می‌دهد. این فرصت‌ها می‌توانند با فراهم آوردن شرایط مشخص، بر رفتار افراد تأثیر گذارد.

الف. حقوق^۱ و امتیازات^۲

موقعیت‌ها بسته به نوع وظایف و کارکردها و اهمیتشان، از حقوق و امتیازات متفاوتی برخوردارند (Linton, 1936). هرچه اهمیت موقعیتی بیشتر باشد، حقوق و امتیازات آن نیز بیشتر خواهد بود [۱۲]. حقوق و امتیازات هر موقعیتی ممکن است شأن یا اعتبار، کشش و جاذبه، میزان آزادی، دستمزد و ثروت، نفوذ و مانند آن باشد (مندراس و گورویچ، ۲۵۳۶: ۱۵۵؛ شارون، ۱۳۸۴: ۸۶). این حقوق و امتیازات را می‌توان در چند طبقه جای داد: ۱. حقوق بوم‌شناختی مانند حق اشغال فضای شخصی (خانه، اتاق کار و...); ۲. حقوق اقتصادی شامل برخی ارزش‌های مادی که برای حیثیت در سطحی مناسب با پایگاه ضرورت دارد؛ ۳. حقوق مربوط به «آسایش خیال» که شهرت اخلاقی (پرستیز و اعتبار) معینی به فرد می‌دهد (Znaniecke, 1940: 16؛ آگبرن (Aegbern)، ۱۳۵۳: ۲۰۸) این حقوق را شأن‌های زندگی شناخت (چلبی، ۱۳۸۶: ۳۶) می‌داند. به عقیده او، شأن‌های زندگی مجموعه توانایی‌های هر فرد یا گروه برای برخورداری از مزایای زندگی، درآمد کافی و آسایش در رشد و عافیت و امنیت و آزادی است.

ب. امکانات^۳ و شرایط^۴ نقشی

حقوق و امتیازات فقط بخشی از منابعی است که از طریق موقعیت‌ها در اجتماع توزیع می‌شود. بخش دیگر این منابع، امکانات و تسهیلات و شرایطی است که برای انجام وظایف به هر موقعیت وابسته است. به نظر لوینسُن، علاوه بر اقتضاها و تکلیف‌ها (اقتضاهای هنجاری) که از طریق موقعیت بر فرد تحمیل می‌شود؛ موقعیتِ فرد، فنون،

1. Rights
2. Privileges
3. Chances
4. Conditions

منابع و شرایط کار را هم برای انجام کارکردها در اختیار اشغال‌کننده قرار می‌دهد (لوین‌سُن، ۱۳۷۸: ۱۷۳). لوین‌سُن این مطلب را با عنوان «امکانات نقشی» مفهوم‌سازی می‌کند.

در هر موقعیت، افراد برای انجام وظایف خودشان نیازمند به کارگیری امکانات، ابزار، دانش و استفاده از شرایط یا در نظر گرفتن آنها هستند. اساساً بدون وجود هریک از این منابع، امکان انجام وظایف متصور نیست. این منابع از طریق موقعیت‌ها میان اعضا توزیع می‌شود تا آنان وظایف خود را انجام دهند. از سوی دیگر، افراد اسیر شرایطی هستند که موقعیت برای آنها ایجاد می‌کند.

اعضا به واسطه اشغال برخی موقعیت‌ها، خارج از خواست، نظم و پیش‌بینی اجتماعی، به منابعی فراتر از حقوق و امتیازات دست می‌یابند. برخی موقعیت‌ها برای فرد این امکان را فراهم می‌کنند تا خارج از قواعد پیش‌بینی شده اجتماعی (قانون، عرف، اخلاق و...) به برخی منابع دسترسی پیدا کنند. این امکان که ناشی از ساختار فرصت تأمین شده از سوی موقعیت است، فرد را برای سود بردن از برخی امتیازها و امکانات نقشی خارج از قواعد پذیرفتۀ اجتماعی توانا می‌کند. فرد با اشغال موقعیت نه تنها به حقوق و امتیازات تعیین شده دسترسی پیدا می‌کند و برای انجام وظایف، امکاناتی در اختیارش قرار می‌گیرد؛ بلکه به منابعی خارج از قواعد پیش‌بینی شده نیز دست می‌یابد. بخشی از این منابع ناشی از شرایطی است که موقعیت با قراردادن فرد در شبکه روابط با موقعیت‌های مجاور، برای او فراهم می‌آورد. دسترسی به اطلاعات از این نوع است.

امکانات نقشی از آن‌رو به موقعیت و افراد مستأجر [۱۳] اختصاص می‌یابد تا وظایف در جهت تأمین نیازهای نظام اجتماعی به خوبی انجام گیرد. یکی از این امکانات- که شرایط کار است- امکان پنهان ماندن فرایند انجام وظایف از دید سایر افراد در مجموعه‌های موقعیتی مرتبه است (أُتو به نقل از صدرنبوی، ۱۳۸۴: ۳۱۱). هنجرهای نقشی برخی موقعیت‌ها این امکان را برای افراد در نظر گرفته‌اند تا آنان برای انجام هرچه بهتر وظایف، آنها را به دور از نگاه دیگران انجام دهند. برخی نقش‌ها به دلیل ویژگی‌های خاص خود، برای انجام هرچه بهتر وظایف، نیاز به پنهان کردن فرایند ایفای نقش از نظر دیگران دارند. هرچند پنهان ماندن فعالیت

این گونه نقش‌ها موجب انجام دادن هرچه بهتر وظایف می‌شود، از پیامدهای آن، کاهش کترول اجتماعی بر اینگران نقش است (Merton, 1975). به این دلیل است که افراد در موقعیت‌های دیگر مجموعهٔ موقعیتی و حتی گروه‌های مرجع، از اینکه افراد «چه» وظایفی را «چگونه» انجام می‌دهند، آگاه نیستند. این شرط در کثار افزایش کارایی، امکان انحراف از هنجارها را افزایش می‌دهد. نقش سیاسی یکی از نقش‌هایی است که در آن بالاترین پنهان‌کاری در انجام وظایف به‌چشم می‌خورد (Ibid).

دانشجوی موردنظر پس از طی دورهٔ تحصیل، به‌واسطهٔ فعالیت‌های سیاسی خود و ایجاد روابط با احزاب حاکم وارد منصب دولتی می‌شود (تغییر موقعیت و حضور در نظام نهادی سیاسی که کسب آن، خود ناشی از حضور در موقعیت دانشجویی است). به‌واسطهٔ حضور در موقعیت جدید، به حقوق و مزایایی به‌لحاظ کیفی و کمی متفاوت با موقعیت قبل دست می‌یابد: درآمد بالا، خانهٔ سازمانی، راننده، مسافرت‌های داخلی و خارجی و مانند آن. از سوی دیگر، در موقعیت جدید برای انجام وظایف، امکانات و شرایطی در اختیارش گذاشته می‌شود: دسترسی به اطلاعات طبقه‌بندی شده، ماشین دولتی، دفترکار و... . همچنین امکاناتی از قبیل حضور در موقعیت جدید به‌دست می‌آورد که در قانون تعریف نشده است: ارتباط با مدیران سطح بالا و افراد و خانواده‌هایی از طبقات ثروتمند، آگاهی از طرح‌های اقتصادی و خدماتی که فقط تعداد اندک‌شماری از آن باخبرند، دسترسی به رسانه، امکان ادامهٔ تحصیل در سطوح عالی یا آموزش‌های تخصصی و مانند آن. همهٔ این برخورداری‌ها موجب می‌شود دانشجوی موردنظر که در دوران دانشجویی دارای گرایش‌های ضد تجملی و عدالت‌طلبانه بود، در کار و زندگی به‌گونه‌ای عمل کند که مصدقی از تجمل‌گرایی و نشانه‌ای از فاصلهٔ طبقاتی باشد.

سبک‌های رفتاری

استفاده از حقوق و امتیازاتِ مربوط به هر موقعیت، شیوه‌ای خاص از زندگی (سبک رفتاری و زندگی) را در اختیار افراد می‌گذارد. از افراد در جایگاه‌های گوناگون و متفاوت انتظار می‌رود بر اساس نوع امتیازات کسب شده، شیوه‌ای خاص از رفتار و سبک زندگی را اختیار، و به آن

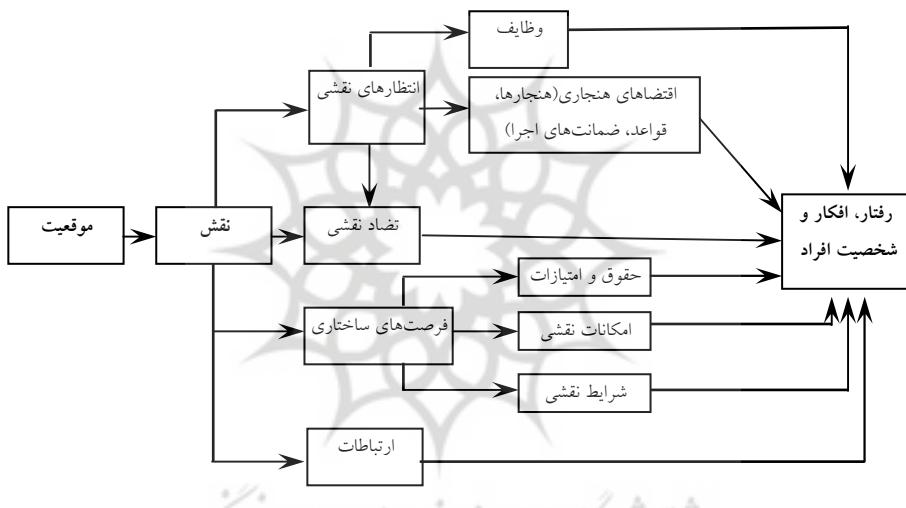
عمل کنند. پس، جامعه از طریق موقعیت‌ها و جایگاهی که در سلسله‌مراتب اجتماعی به فرد تعلق می‌گیرد، سبک زندگی او را مشخص می‌کند.

انواع نقش با ملاک آزادی افراد

نقش‌های اجتماعی را می‌توان بر اساس ملاک‌های مختلف به انواع متفاوتی تقسیم کرد. روش بلاو (۱۳۷۲: ۲۲۰) با ملاک اجبارآمیز بودن یا میزان آزادی افراد، نقش‌ها را به سه دسته: نهادی، گروهی و شخصی تقسیم می‌کند. به عقیده‌وی، نقش‌های نهادی نقش‌های خارجی و عینی هستند و بر فرد تحمیل می‌شوند. این نقش‌ها بر افراد مقدماند و افراد درون آن‌ها فقط همچون مستأجری وارد و از آن خارج می‌شوند. نقش‌های نهادی بر اساس تعریف‌های استواری بنا شده‌اند و امکان تغییر آن‌ها دشوار است و فرد درون آن‌ها آزادی کمتری دارد [۱۴]. نقش‌های گروهی به نقش‌هایی اطلاق می‌شود که فرد در آن‌ها از آزادی بیشتری - نسبت به نقش‌های پیشین - برخوردار است. در این نقش‌ها اعضای گروه بر حسب وظایفی که بر عهده دارند و نیز بر اساس انگیزه‌های شخصی - گرچه به گونه‌ای نسبتاً قابل پیش‌بینی و منظم - از هم متمایز می‌شوند. در نقش‌های شخصی، نسبت به دو نقش دیگر، از آزادی بیشتری برخوردارند. بنابراین، این مفهوم «عنصری اصیل و غیرقابل پیش‌بینی را در رفتارهای اجتماعی وارد می‌کند.» (همان‌جا).

با همین ملاک، هرمن و دیگران (۲۰۰۴) نقش‌ها را به اجتماعی و رسمی تقسیم می‌کنند [۱۵]. به نظر آنان، نقش‌های اجتماعی نقش‌هایی هستند که انتظارها از آن‌ها کاملاً مشخص و روشن نیست؛ از این‌رو افراد در آن‌ها از آزادی بیشتری برخوردارند. اما نقش‌های رسمی، برخلاف نقش‌های قبلی، ثابت و با انتظارهای روشن و تغییرناپذیرند؛ به همین سبب آزادی افراد در آن‌ها به حداقل می‌رسد. هاویلا و الگن و هولنیک (۱۹۹۱) در طبقه‌بندی خود از نقش‌ها، به نقش شغلی اشاره دارند. نقش شغلی مورد نظر این نویسنده‌ها را می‌توان جزوی از نقش‌های رسمی تعریف‌شده از سوی هرمن و دیگران و ذیل نقش نهادی موردنظر بلاو دانست. در این نوع نقش، مجموعه‌ای از وظایف دیده می‌شود که عینی، بروکراتیک و غیرپویاست و انتظارها و

وظایف آن‌ها چنان روش و مشخص است تا در شکل قوانین و سلسله‌مراتب رسمیت یابد. به همین سبب، فرد پس از قرارگرفتن در این‌گونه نقش کمترین آزادی را دارد. اگر نقش شغلی را با نقش بیانی^۱ مقایسه کنیم، این عینیت به‌وضوح نمایان می‌شود. نقش بیانی مانند نقش عالیم علوم دینی و عالم اخلاقی، شاعر، نویسنده، هنرمند و مانند آن که بر «منتقل کردن افکار و تجربه‌های عاطفی و کاربرد نمادهای جاری جامعه» مبنی‌اند (مندراس، ۲۵۳۶: ۱۵۴)، برای فرد آزادی فراوانی قائل می‌شود تا جایی‌که فرد اغلب حتی هنجارهای نقشی را خود تعریف می‌کند.

شکل ۱ مدل تأثیر جامعه از طریق موقعیت و نقش بر افراد

نتیجه‌گیری

مفهوم موقعیت و نقش از یکسو ابزار نظری مناسبی برای تجزیه جامعه و تقلیل آن به عناصر مبنایی به‌دست می‌دهد و از سوی دیگر، چارچوبی نظری برای تبیین دلایل کنش فرد-در سطح خرد- و نظم اجتماعی- در سطح کلان- است. با استفاده از این دو مفهوم و نظریات

1. Role Expression

حامل آن‌ها، هم می‌توان توصیفی دقیق از ساختارهای جامعه بدست آورده و هم عوامل کنش فرد و نظم اجتماعی را تبیین کرد. هرچند مرور نظریه‌های نقش در این مجال اندک هر سه این نتایج را به همراه دارد، این متن فقط بر کشف عوامل ساختاری کنش فرد متمرکز است.

با تشریح نظریه‌های نقش، دریافتیم که در درجه نخست انتظاراتی که از فرد در موقعیت‌های مختلف وجود دارد، کنش اجتماعی او را شکل می‌دهد. فارغ از اینکه چه کس- یا کسانی- موقعیت‌ها را اشغال کنند، از پیش انتظارهایی درباره نوع و ظایف موقعیت‌ها و رفتار افراد حاضر در آن‌ها وجود دارد. این انتظارها مشخص می‌کنند که افراد چه کارهایی را انجام دهند و آن‌ها را چگونه انجام دهند. از این‌رو، هم نوع و ظایف و رفتارهای افراد در موقعیت‌ها از پیش مشخص است و هم چگونگی انجام آن‌ها. برای جلوگیری از تخطی از انتظارهای هنجارها و قواعد و الزام‌هایی تعییه شده است که جلوی فرار از انجام و ظایف را می‌گیرد یا هزینه سرپیچی از آن را به حداقل می‌رساند. همه این‌ها اولین عامل ساختاری مؤثر بر کنش اجتماعی فرد است. اما موقعیت و نقش فقط از این راه بر کنش فرد مؤثر نیست؛ بلکه جامعه از راه در اختیار نداشتن فرصت‌های ساختاری مشخص برای هر موقعیت (حقوق و امتیازات و امکانات و شرایط نقشی)، پایگاه و سبک زندگی و رفتار دارنده آن موقعیت را نیز مشخص می‌کند. بنابراین، عامل ساختاری دیگر شکل دهنده به کنش فرد، فرصت‌های ساختاری تعلق‌گرفته به یک موقعیت است. از سوی دیگر، مجموعه روابطی که فرد پس از اشغال موقعیت با افراد مجموعه موقعیتی خود پیدا می‌کند (به دلیل تغییر نوع و کیفیت روابط) به همراه تضادهای نقشی- که نتیجه انتظارهای متفاوت و متضاد از فرد و موقعیت‌هاست- از عوامل دیگر در شکل دهنده به کنش‌های اجتماعی افراد است.

پی‌نوشت‌ها

۱. معادل کلمه social Locus واژه‌های مقام، شأن، موضع و وضعیت هم به کار برده می‌شود.
۲. دارندورف (۱۳۷۷: ۵۱) این مفهوم را با اصطلاح «میدان موقعیتی» (Positional) به کار می‌برد.

۳. مرتن (۱۹۵۷) معتقد است: دو نظر درباره انواع نقش‌هایی که فرد بازی می‌کند وجود دارد؛ اولین نظر - که از آن لیتون است - آن است که فرد در موقعیت‌های مختلف، نقش‌های مختلفی بازی می‌کند. این به آن معناست که در هر موقعیت فقط یک نقش وجود دارد (نقش‌های چندگانه). اما به نظر مرتن، هر فرد در هر موقعیت می‌تواند چندین نقش داشته باشد. این معنا را مرتن با اصطلاح «مجموعه نقش» توضیح می‌دهد.
۴. مرتن (1949: 132) این دو بعد از انتظارهای نقشی را با عنوان «اهداف مشروع» و «هنجرهای تنظیم‌کننده» رفتار [ابزارهای مشروع] بر جسته می‌کند. همچنین اسکات معتقد است نقش‌ها اهداف، ابزارها و نگرش‌های به لحاظ فرهنگی مشروع را برای کسانی که یک موقعیت ویژه را اشغال نموده‌اند تعریف می‌کنند.
۵. دارندورف (۱۳۷۷) در بخش انتظارهای اجباری بر آن است که زمانی انتظارها اجباری می‌شوند که کل جامعه گروه مرجع فرد به شمار آیند.
۶. این اصطلاح را در تعریفی دورکیمی، به معنای عینی، تحمیلی و بیرونی به کار می‌بریم.
۷. هاویلا از این انتظارات با عنوان تقاضای (Demand) نقش نام می‌برد.
۸. پارسونز از آن با عنوان «دیگری» یاد می‌کند (Jackson, 1963).
۹. ترنر (۱۳۷۳: ۲۲۸) انواع انتظارها را ناشی از هنجرهای، دیگران و گروه‌های مرجع می‌داند.
۱۰. مرتن و باربر این وضعیت را نوعی «دوگونگی جامعه‌شناختی» می‌دانند (کوزر، ۱۳۸۷: ۵۲۷).
۱۱. برخی همانند لیتون (۱۹۳۶)، Status را به جای واژه Position به کار می‌گیرند. در تعریف لیتون، دارای معنایی وسیع‌تر از Position است؛ چرا که علاوه بر نشان دادن یک جایگاه در اجتماع، وضع آن را نیز در سلسله‌مراتب اجتماعی - که با ارزیابی از طرف جامعه مشخص می‌شود - نشان می‌دهد. به همین دلیل است که لیتون Status را دارای دو ویژگی می‌داند: ۱. موقعیتی در الگویی ویژه؛ ۲. مجموعه‌ای از حقوق و تکالیف (به نقل از کوزر، ۱۳۸۷؛ آبراهامز، ۱۳۶۴: ۶۶۷-۶۶۸).
۱۲. مرتن معتقد است توزیع اجتماعی منابع بر اساس موقعیت‌ها انجام می‌گیرد؛ منابعی همچون اقتدار، قدرت، نفوذ و اعتبار. به عقیده‌ی او، این فرایند توزیع منابع همان «ساختار فرصت» اجتماعی است (به نقل از گرونثز، ۱۳۸۰: ۱۳۵).
۱۳. افراد از آن‌رو مستأجر موقعیت‌ها دانسته می‌شوند که همچون مستأجر در حال تردّد در ساختمان موقعیت هستند.

۱۴. هاویلان نیز همانند بلاو نقش‌ها را به نهادی و شغلی تقسیم می‌کند، با این تفاوت که نقش نهادی به نظر او به نقش‌های غیرسازمانی (همچون نقش‌های خانوادگی) اشاره دارد.

۱۵. مرتن و کیت نیز از هنجارهای رسمی و غیررسمی نام می‌برند (کوزر، ۱۳۸۷: ۲۶۲).

منابع

- آبراهامز، جی اچ. (۱۳۶۴). *مبانی و رشد جامعه‌شناسی*. ترجمه حسن پویان. [بی‌جا]: چاپخش.
- اسکیدمور، ویلیام. (۱۳۸۵). *تفکر نظری در جامعه‌شناسی*. جمعی از مترجمان. قم: پژوهشگاه علوم و فرهنگ اسلامی.
- آگ برن و نیم کف. (۱۳۵۳). *زمینه‌های جامعه‌شناسی*. اقتباس از ا.ح. آریانپور. تهران: شرکت سهامی کتاب‌های جیبی.
- بودون، ریمون. (۱۳۸۳). *منطق کنش اجتماعی*. ترجمه عبدالحسین نیک‌گهر. تهران: توتیا.
- پالمر و همکاران. (۱۳۸۰). *نگرش جدید به علم سیاست*. ترجمه منوچهر شجاعی. تهران: دفتر مطالعات سیاسی و بین‌المللی وزارت امور خارجه.
- ترنر، جاناتان اچ. (۱۳۷۱). *پیدایش نظریه جامعه‌شناسی*. ترجمه عبدالعلی لهسایی‌زاده. مرکز نشر دانشگاه شیراز.
- (۱۳۷۳). *ساخت نظریه جامعه‌شناسی*. ترجمه عبدالعلی لهسایی‌زاده. شیراز: دانشگاه شیراز.
- (۱۳۷۸). *مفاهیم و کاربردهای جامعه‌شناسی*. ترجمه محمد فولادی و محمد بختیاری. قم: مؤسسه آموزشی و پژوهشی امام خمینی.
- چلبی، مسعود. (۱۳۸۵). *تحلیل اجتماعی در فضای کنش*. تهران: نشر نی.
- (۱۳۸۶). *جامعه‌شناسی نظم و تحلیل نظری نظم اجتماعی*. تهران: نشر نی.
- دارندورف، رالف. (۱۳۷۷). *انسان اجتماعی* (جستاری در باب تاریخچه، معنا و مقوله نقش اجتماعی). ترجمه غلامرضا خدیوی. تهران: آگه.

- دوورژ، موریس. (۱۳۶۹). *جامعه‌شناسی سیاسی*. ترجمه ابوالفضل قاضی. انتشارات دانشگاه تهران.
- رایبیز، استی芬 پی. (۱۳۸۵). *رفتار سازمانی: مفاهیم، نظریه‌ها، کاربردها*. ترجمه علی پارسائیان و سید محمد اعرابی. تهران: دفتر پژوهش‌های فرهنگی.
- روش بلاو- اسپنه، آنماری. (۱۳۷۲). *مفهوم نقش در روان‌شناسی اجتماعی؛ مطالعات تاریخی- اتفاقی*. ترجمه ابوالحسن سروقد مقدم. مشهد: معاونت فرهنگی آستان قدس رضوی.
- شارون، جوئل. (۱۳۸۴). *ده پرسش از دیدگاه جامعه‌شناسی*. ترجمه منوچهر صبوری. تهران: نشر نی.
- صدر نبوی، رامپور. (۱۳۸۴). *گفتارهایی در علوم اجتماعی*. مشهد: انتشارات ۵۹.
- فریگان، نورمند ل. و هری جکسون. (۱۳۸۱). *رهبری سازمانی*. ترجمه ایرج والی‌پور. تهران: مرکز آموزش دولتی.
- کلین برگ، اتو. (۱۳۷۲). *روان‌شناسی اجتماعی*. ترجمه علی محمد کاردان. تهران: اندیشه.
- گیدنر، آنتونی. (۱۳۸۳). *جامعه‌شناسی*. ترجمه منوچهر صبوری. تهران: نشر نی.
- لوپن، خوزه و جان اسکات. (۱۳۸۵). *ساخت اجتماعی*. ترجمه حسین قاضیان. تهران: نشر نی.
- مرتن، رابت و باربر. (۱۳۷۸). «دوگونگی جامعه‌شنختی» در نظریه‌های بنیادی *جامعه‌شنختی*. لوئیس کوزر و برنارد روزنبرگ. تهران: نشر نی.
- مندراس، هانری و ژورژ گورویچ. (۲۵۳۶). *مبانی جامعه‌شناسی*. ترجمه باقر پرهام. تهران: سپهر.
- میلز، سی. رایت و هانس گرث. (۱۳۸۰). *منش فرد و ساختار اجتماعی (روان‌شناسی نهادهای اجتماعی)*. ترجمه اکبر افسری. تهران: آگه.
- Amankwaa, Linda Chark. (2005). Maternal Postpartum Role Collapse as a Theory of Postpartum Depress.
<http://www.nova.edu/sss/>

- Biddle, B. J. (1986). "Recent Developments in Role Theory". *Annual Review of Sociology*. Vol. 12.
- Boudreau, Kelly. (2005). *Role Theory: The Line Between Roles as Design and Socialization in Ever quest*.
- Carson, Jay. Britton. (2006). Internal Team Leadership: An Examination of Leadership Role, Role Structure, and Member Outcomes, Faculty of The Graduate School of University of Maryland, College Park, In Partial Fulfillment of The Requirements For The Degree of Doctor of Philosophy.
- Hawila. Virpi. the Role of the Intermediary in International Business Relationships, Theoretical Framework.
- Herrmann, Thomas, Isa Jahnke & Kai- Uwe Loser. (2004). the Role Concept as a Basis for Designing Community Systems.
- Herrmann. Thomas, Isa Jahnke & Kai- Uwe Loser. (2003). Designing Community System Based on Role- Taking and Role Making. University of Dortmund.
- Ilgen, D. R. & J. R. Hollenbek. (1997). "The Structure of Work. Job Design and Roles" in Dunette, M. D, Hoage, L. M. (Eds.). *Handbook of Industrial and Organizational Psychology*. Vol. 2. Paolo Alto, cul: Fornia: Consulting Psychologists Press. PP. 165- 207.
- Jackson, Jay. (1963). *A Conceptual and Measurement model For Norms and Roles*. National Institute of Mental Serves.
- Levinson. D. J. "Role, Personality, and Social Structure". *Journal of Abnormal and Social Psychology*. Lv III.
- Linton, Ralph. (1936). *the Study of Man; Appleton- Century- Crofts*. New York.
- Merton, R. K. (1972). *Social Theory and Social Structure*. New York: The

Macmillan Company, Free Press.

- _____ (1957). "The Role- Set; Problems in Sociological Theory"
The British Journal of Sociology. Vol. v III.
- Parsons, Talcott. (1951). *the Social System*. New York: Free Press.
- Parsons. T. (1949). *The Structure of Social Action: A Study in Social Theory with Special Reference to a Group of Recent European Writers*. New York: free Press.
- Parsons, Talcot. (1967). "on the Concept of Political Power". *Sociological Theory and Modern Society*. New York: Free Press.
- Scot, John. (1994). Power; Critical Concepts, Pout ledge.
- _____. "Status and Role, Structural Aspect" in *International Encyclopedia of the Social and Behavioral Sciences*. Edited by Niel Smelser and Paul B Baltes. Section: Sociology Edited by Raymond Boudon.
- Turner. Ralf. H. (2002). *Role Theory, Hand Book of Sociological Theory*. Edited by. Jonathan H. K. Luwer New York Academic/ Plenum Publishers.
- Znaniecke. F. (1940). *The Social Role of the Man of Knowledge*. Columbia University Press.